

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 154

Femte Session.

88de Møde.

Lørdagen den 14de Marts.

(Forts.)

Schulin (fortsat): Min Mening er kun om dette Forbehold, at det maa fortolkes paa den ene eller den anden Maade. Enten mener jeg, at man maa forstaae det saaledes, at Kongen har Magt og Myndighed til at give Fællesforsatningen, og saa Myndighed tillige, hvis denne Ret skal betyde Noget, Magt og Myndighed til at give en Fællesforsatning, som han vil, altsaa til at ordne samtlige Statsdeles fælles Regjering og fælles Forsatning, som han antager det for rettest; og, har han denne absolute Ret, kan jo Intet være til Hinder derfor, altsaa kan heller ikke Ordningen af Forholdet mellem Grundloven og Fællesforsatningen, han har istude at give, være nogen Hindring. Følgelig staaer han forsaavidt for dem, der have den Mening, over Grundloven; han er havet over at forlange Rigsdagens Samtykke til de efter hans Mening fornødne Modificationer i Grundloven. Jeg siger, det er den ene Mening; den anden er naturligvis den, at Forbeholdet kun kan forstaaes saaledes, at Kongen kan give Fællesforsatningen, dog kun saaledes som den bliver muligt, efterat Danmarks Rigsdag har givet sit Minde til den fornødne Forandring i Grundloven. Det er den anden Mening; de staae imod hinanden, jeg i det Mindste for min Deel kan ikke begribe en tredje Mening. Hvilken Mening der imidlertid er den rette, vil jeg som sagt ikke indlade mig paa at ytre mig om i dette Dødblik. Det forekommer mig, at der her er Tale om Fortolkningen og om Meningen af det

Forbehold, som blev givet eller blev taget ved Grundlovens Sanction; da der er Tale derom, forekommer det mig, at der er Tale om Noget, som forsaavidt staaer udenfor Grundloven, altsaa, naar vi betragte dette Ministerium som et constitutionelt ansvarligt Ministerium, forekommer det mig, at det kun kan bevæge sig udenfor Grundlovens Omraade, altsaa som constitutionelt Ministerium betyder det Intet, har ingen officiel Mening udenfor Grundloven, følgelig heller ikke, naar der bliver Tale om Forbeholdet. Jeg mener, at Ministeriets Fortolkning af Forbeholdet betyder accurat ligesaa lidt, som Ministeriets Fortolkning af en eller anden fremmed Magts Udtalelse om en eller anden Ting i en fremmed Stat. Derfor mener jeg, at, just naar der er Tale om dette Forbehold, ophører forsaavidt aldeles Ansvarligheden for Ministeriet, og indtræder der en ganske anden Ansvarlighed. Men derfor mener jeg ogsaa, at Fundamentet, hvorpaa Adressen hviler, er urigtigt, fordi den anklager Ministeriet for Noget, som Ministeriet ikke kan bære noget Ansvar for. Ministeriet, forekommer det mig, kunde have svaret bestemt; det er en Sag, som ikke kommer os det allermindste ved.

Krabbe: Dersom den ærede 3die Landstingsmand for 10de Kred (Lemnich) havde udtalt sig som Medlem af Ministeriet saaledes, som han udtalte sig, eller dersom Ministeriet havde udtalt sig saa aabent, saa tydeligt og bestemt, som den ærede Rigsdagsmand udtalte sig, da troer jeg, at man vel omtrent kunde have beroliget sig. Men den ærede Landstingsmand vil ikke kunne paavise mig en eneste Løddel, som af Ministeriet er sagt, der indeholder en saa klar og aaben Udtalelse som den, vi have hørt af ham, og det er